

वृष्ट्या ईशते । वृष्टिमेवावरुन्धे । दिवं गच्छ ततो नो
वृष्टिमेरयेत्याह । वृष्टिर्वै द्यौः । वृष्टिमेवावरुन्धे ॥

॥ ४ ॥

यावद्वा अध्वर्युः प्रस्तरं पृहरति । तावदस्यायुर्मि-
यते । आयुष्या अग्नेऽस्यायुर्मै पाहीत्याह । आयुरेवा-
त्मन्धत्ते । यावद्वा अध्वर्युः प्रस्तरं पृहरति । तावदस्य
चक्षुर्मियते । चक्षुष्या अग्नेऽसि चक्षुर्मै पाहीत्याह । च
क्षुरेवात्मन्धत्ते । ध्रुवासीत्याह प्रतिष्ठित्यै । यं परिधिं
पर्यधत्था* इत्याह ॥ ५ ॥

यथा यजुरेवैतत् । अग्ने देवपणिभिर्वीर्यमाण इत्या-
ह । अग्नय एवैनं जुष्टं करोति । तं तत्तमनुजेषमभरा-
मीत्याह । स जातानेवास्मा अनुकान् करोति । नेदेष
त्वदपचेतया ता इत्याहानुख्यात्यै । यज्ञस्य पाथ उप-
समितमित्याह । भूमानमेवोपैति । परिधीन् प्रहरति ।
यज्ञस्य समिष्ट्यै ॥ ६ ॥

सुचै सम्प्रस्तावयति । यदेव तच्च क्रूरम् । तत्तेन
शमयति । जुह्वामुपभृतम् । यजमानदेवत्या वै जुहूः ।
भातृव्यदेवत्यापभृत् । यजमानायैव आतृव्यमुपस्तिं